

Podul de Lumină

Marin Mihalache

Trecem desculți pe un pod de lumină
Tălpile noastre s-aprinse de mers
Ducem în spate-o desagă de tină
În partea celaltă a unui nevăzut univers.

Truda răpune pe rând câte unul
Totuși noi mergem spre malul cel sfânt
Îngerul nostru ne apără drumul
Și nu-i prea departe de-acum de Cuvânt.

Podu-i subțire și se clatină-ntruna
Viscole mari ne pândesc din ocean
E timpul să-nceapă în lume furtuna
Pirați ne privesc printr-un magic ocean.

Și totuși convoiul de suflete urcă
Pe podul luminii aprins
Țărmu-i departe și parcă-i năluca
E tot mai greu, tot mai greu de atins.

Cerul se-ntunecă, fulgerul sparge
Bolta' norată de fum funeral
Vai, nu se mai văd ale lumii catarge
Și noi nu mai ajungem la mal.

Trecem desculți pe un pod de lumină
Intrăm toți pe poarta acestui apus
Ducem în spate pogoane de tină
Mulți au plecat, puțini au ajuns.

Se lasă iar noapte și sufletul știe
Nu-i adăpost pentru el pe pământ
Mulți se vor pierde de-acum prin pustie
Puțini se întorc în Cuvânt.